Ipsa quae unio ... fit igni ... substantia-
le ... diversis agentibus, nam ...
ob hoc ... a Deo ... ... signum ... dirigeret ...
... agentis ob unionem ... cum ... unio ...
... ex tunc, ... influxus agentis in dirigens
... patientis, quod ... dependeret ... ...
... ... quod
hanc non credunt ... ... theorice
... ... im-
ma... ... ...,
quod negat creari, aliter omitteret ...

... ... dependentia a ... ...
... creari ... ... dependentiam
dependentiam ... a ... ... nam ...
... dependent ... ... effecti-
... ... modificatione, ...
... ita intime, ut non possit ... ... nec ... ...
... dependentia ... ... nequit auferri
a ... modo

... ... dependet a priori a
... non ... creari ... etiam depen-
tiam a priori ... tolli a Deo ex ... sicut
... in ... Eucharistico, ... dependeat a ...
... in ... ... a priori ... sicut ...
... ...,

qm̄ distum inferat effcē in aliam ꝙ sūi; d̄ind
dependet ab isto et tū, tū aslīgi immi et inde d=
pendia neg⁹ suppleri ab alio, ut fit in mis

Contra 2º, q̄ mi poterit esse separati ꝑt
dimittēs a suis realitib⁹ aslīgi ꝯpart.
d ōs illi aēr. Pr ꝙ mis aslīgi immē suā
realiti ꝑ suam entitem, d aslīgim; ꝙ n̄ pōt ab illa
esse separati. Pr min ꝙ si mis n̄ unirz immē
d pōt ꝑ formā suā realitr unicū mediante aliq
dist̄o; atq hoc ēē n̄ pōt. Ꝑb mā. minor ostendit,
ꝙ talis distum ā m̄o, d foret realitas, esset mi
ꝑ alliud distum; atq n̄ pōt ēē realitas, nam
realitas n̄ ē unio mi. Pr ē distum ꝑ tūs, tūs mis
aslīgi: si n̄ ē aliq distum ā realite, tunc term=
mi ꝑ se ipso, t mediante aliq; si ꝑ se immē q̄d
erit mi, ēt mis unicū immē realitib⁹; si n̄ ꝑse
ꝑ medīe dabitr ꝑ̄ssus infinitus. Ꝙ deum ē mos
unire immē ꝑse suis realitib⁹, d ideo n̄ poterit
esse ab illis separati.

Dr. fr. ꝙ si mis pōt esse separati n̄ ꝑ̄
ꝑr eos distōs mir actus reali, d modali.
Pr̄ bit subjsquin ex ō ꝑtiones ꝙ actus realis postulet
unire medīe unionem. Pr ex modali ꝑ se immē.
Pr ō ꝑtat. ꝙ mis si pōt separari n̄ pōt immē
unire. Pr ꝙ ib ꝑ dici dari unionem distam.

inis maim et fraim, ea pot extere ini et for qn sint ai unita; Dm in hac sna git dari, d min et realiter, qn autem sint unita ji gn ammant, erit ad aliqd dictum; qo tollit dictu modalis et esse mi.

Dico 2o ex parte nemin dicere qq: sitam talorem absedam et alia acentia realia pendere mini a sbto, nec separari a sbto in Eucharistia erit crgo diunv nam adhuc postulabant pendere, et immediate sbto esse, Dico pr multos dari mn. toia acentia erunt mi, q &c oia heant eundum mdm cendi in sbto.

Dico 3o. ca aliter ptom qa extere Romae, et Conimbricae pcond ubicam. Br ga illa ubican n magis pendet a me, qm ab spatio Conimbricensi, Dm in hac sna gst separari a me, qa st ab spatio Conimbricensi qo poterit pom metum in spatio Romano, et me ibi ubicare; Dico e dum q ubi sit ima et esse correspondentia ad hoc spatium, in q corpus locat, sicut cognio mini et esse repentat suum obiectum, q sinc demitur n pr n repentar.

Dico mm sraim induxere in his soli aliq ... armitq modalitas poe separari a suis realitatibus, nec amittere esse, qd ad hac exigebant aniri mini, et in dd. Dignam ab acentibus

realis cognitio Doctoris.

Contra. 1o realitas potest omnino adjungari illo quae pot esse sine illo, atqui ens ut hoc hic ubi, ut illud potest, et ut imme[diate] affigari realiter poterit esse separata ab illo divinitus. Resp. neg. min. et probatur, nam quod ens natum existit sine hoc, hic ubi, potest ubi sine realitate nata, Ad hoc ut dicenti pro... Resp. ergo neg. conseq. et disp. ... quae ut ... quod unitas realitas, ut in realitas uniri ut ipse... ad quod ipsum medium ... in quo realitas ... realitatem, id neque esse separatas ab illo.

Contra. 2o ut minus pendet conceptus ab obiecto, quam ut in realitate, et ut conceptus potest esse ut existere separatus ab obiecto potest ut in sua realitate. Resp. ergo, ut in ... nam conceptus pot tendere in obiectum fictum, in obiectum ut existens, ... possibile, potest ut potest affigi immediate, et uniri obiecto ficto ut existenti, ... possibili, ... dicenti ... pariter ... Resp. 2o neg. conseq. et disp. ... quod conceptus sit uniri obiecto intentionaliter et ut realiter sit in tendit in obiectum illud repraesentando, inhaerendo realiter in ... ut affigere imme realiter sub realitate, et ille realiter uniri, ad quod ergo poterit retorqueri, nam conceptus uniri intentionaliter obiecto, et neque ab illo intentionaliter

separari, quo a͞t mi̅s n̅ p̅o̅t separari à se realiter:

Arg. 3°. Unio unita illi, & separa-
bilis ab illo, datur quod creati uniti, quod
mūs poterit ēe unitus S.ti, & separatus ab illo, si cre-
atio divinus. Dico quoniam, quia unio sit creati, immobilitas
ind pendens, n̄ tn̄ separata ab illa; si ē illa hac uni-
ta, ut intendit argum: nam cū realis ē independens à
mā, & n̄ separata, quoniam illi ē unita; quo ipso erit
mūs unitus & separatus à realitē. Si tn̄ argūm
vellit, quod unio sit unita, & independens, sit talis
concedimus; quod sequitur n̄ nos: nam unio ē quam
realiter pendens ab illa mediante potentia, quæ pōt
tollo divinus; at mūs pendet immē; separa realiter,
& si extāt separatus, n̄ erit mūs: nam extāt
realitas, extāt mūs; Dū tn̄ autem n̄ erunt unita;
quo ipso facerint unita erit per unionem traditam;
hoc hæc ē in spiritu magis Deo.

Arg. 4°. esse mi salvati in exemplis
Unio inter duo extrema, & n̄ consistet
in aliquod fuit, tn̄ pōt exstare separata à realite.
Cū unio in unione mū maim, & forma, in aīe; quæ ē unio
inter corpus, & tamen in vsiōe, quæ ē unio inter ser-
tum, & spatium, in relōe, quæ ē unio inter unum
extremum, & aliud; quo in hoc ēsse tota esse mi, &
nec aīs, quod cū mūs fit unio inter duo partes

se det, non figura in coi, opp.o e mus, et tn
n e unio inter aliq. subsistentia e mus fa coe
et tn n e unio inter aliq. qd. paciens e tota. Deinde
relao in sua coi e realitas, et tn e tali unio inter
duo sta; ergo est e unio intentionalis inter potentiam et
obiectum cognitum, et tn n e realitas adiuio e unio, ipsa
a omnis uniti obti mater et tn e realitas qd. obi-
mi n e qd fit unio duorum. Ad 2m dato hoc, et
nego cons., qa si obiectum m. consistit in eo qd sit
unio inter duo, signum e n posse separari ab extrinseco
unito, qa amitteret essentiam rei, et ipse m. sicut
cognitio si amitteret repraesentationem, amitteret sui obti.

Prop. 2a. Visio mater. dependet mere a loco
et spatio, et tn n potest conservari a Deo sine
praesentia, potest mus totum. An ni fieri dum cognitio
ac intentionalis, dependens obio, ad mod. realis im-
me obiectos realiter. Vnde visio potest tendere
in obiectum praesens satis apparenter, et tn nemo di-
cit unum realem posse attingi minime realiter appare-
ti; deinde visio sic conservaret repraesentationem obti, si
obiectum n existeret, o tu illi ex sola vera effecit, neq. ois
cet repraesentet obti requirunt aliqua praesentiam.
Sit ita, mus si essent separatae amitterent suam mi
o ex separatione aequaliter distinctio realis, et unitio mia sicut
cognitio ab inter obiectum et spatium; unio inter

inter spiritum, et materiam creatam inter animam, et corpus;

inter transitum, et usum; ergo non est fundamentum dicendi

id esse, et realitatem non uniri iis, sicut modus afficit

realitatem, et esse.

Obj. 6° quia esse, et realitas, et existentia talis possunt

dividi, fieri non tale, posito modo, sed

realitas et existentia manent affectio, quae realiter operatur

divisionis separari. Dicendum, ergo omnia realiter

realitas, et essentia independens, et non divisio potest depen-

dere sive creari; quod et realitas et essentia maneat

independentia a se, et non posset independere sive creari, sic et

ad eam essentiam, et realitas independentia a se, et non potest de-

pendere sive creari, ergo sine se. Probatur negando et

excepto assignanda ut dicemus infra. Ad 2° dicendum quod

et realitas talis potest fieri non tale, et potest esse aliquid

entitatis omnino manendo sine inesse, et modus talis ut e-

nim, transeat, non manendo talis, neque. Unde omnia rea-

lia sunt ideo sine manentia independentia, immor-

talia et sic sustinent illas affectiones et non.

Ostenditur modus si separati unitur essentiam suam, quod sic-

sit in eo, quod sint actu unitos, et essentias reales.

Obj. 7° Non est alienum esse in homine esse u-

nita sine, et sic in communi esse se-

parata ab illo, quod modo in uno loco est unitus, et

separatus. Respondetur, et non est alienum omnino

to uniti mediante unio. ergo sit realitas, unde poterit
amittere istam unionem et eadem materia in qua sit ... d...
beret formam materiam, quod dicit dicit esse actu unitas.

Dices: eo omnia dependentia a priori quod ni
poterit fieri materia si fiat postea unionem ergo
et ni poterant existere separata. Resp. nego minorem
sicut eadem corpus et unionem non posse fieri postea unionem fac-
ta omnia quod formaliter dicitur dependens si corpus a
priori, ergo amitteret formam si fieret materia. Ad probationem
antecedentis, nego consequentiam, quia eo quod fieret postea
unionem, non solum est materia corporis, et dependentia a priori, si
fieret materia post unionem, unde non servaret esse formaliter
unionis: et eadem materia separata amitteret formam materiam,
quia est actu corporis realitas; sine minus non dicitur
materia, et realitas.

Sectio 4.a

De productione animae rationalis.

Animam nostram esse factam creari esse fidei, nam
Concilium Lateranense. Sess. 8. dicit animam nostram
esse immortalem; ipsi Dogmatici enim omnes negarunt
animam mortalem esse Deus; ergo si anima nostra esset facta
educeretur, esset mortalis. Probatur, quia dependeret a materia. Id habet
dependentia a materia est origo mortalitatis, et corruptibilita-
tis, ut constat in formalitate; ergo anima nostra non habet ta-
lem dependentiam esse factam, quod est in creatione ... Deus ...

Dr ~~lat~~ ex illo Ecclesiast. ~~revolvit~~ Revertatur pulvis in terram suam unde erat, et spiritus redeat ad Deum qui dedit illum.

Resp. dico Scripturam erit unum interitum esse hominis et jumentorum, et dissolvendi eam quo ad. At Ecclesiastem igitur de dissolutione animae physica. Resp. dico Nostros ~~?~~ sermones ad Ecclesiam Constantinopolitanam afferentes etiam notum esse mortem. At istis igitur mortem, ibi id, atque animae stabilem a Deo.

Solet differri est ~~?~~ de quo obiectis quod datur, et dependere a modo. Igitur nam etiam urgimur defendere meritum illam Aequam, quod sermo in verum probabilitas existimari, et ad tuendum facilius, et futuris erit, et S.P. auctoritas, et Consiliorum stabilitam ut potuero defensabilem, etiam ~~?~~ hoc fore stat Suar. Vasq. Herv. ~~?~~ dico et alii quos citat, et supra Suar. Prob. 1o, quod non implicat aia rationalis, quod sit mediabilis ~~?~~ id est Corrupti et dimitus ~~?~~, quod erit haec, quod de facto datur. aia. Prob. 2o non est ~~?~~ Ecclesia, quod manifeste non implicat, et talis aia ~~?~~ mediabilis manifeste non rupeat quo in quisitus. Prob. quod sit haec aia rationalis quod Concilio Lateran. et S.P. unanimiter asserunt aiam ~~?~~ incorruptibilem, independentem, immortalem, et incorruptibile

V.o ~~?~~ formem ~~?~~ ostenditur

go iud aut DD d Consilia aiam rationem
indivisibilem aio, d ind pendentem á mia absolute
d omnimode; in mia eiu Fidei, d periculosissima
Sibilia d DD. interpretandi sp in fa majis
consona Fidei ni demus ansam Hæreticis
ad dicta commendata. Isti hac go ter d iud.
admittunt aiam spiritualem poi sit, d ni illa
nequunt in [illegible] sit pp autoritatem DD. d [illegible]
go spr d ta.

Dico 2.° aiam [illegible] fratt. [illegible] essatt. d aut
esse tale, neq fieri ni talem, nec dimitsi,
atq aiam roatt. e fratt. essatt. d aut esse indepen-
dens á mia, immortalis, incorruptibilis; erg
nec dimitsi pot fieri ni talis, te d pend. a mor-
tali d corruptibili. Major probatur per [illegible]
ó fundati in immutabilitate essentiarum sit dubitat.
erit d certitudo minoris. Prob. Ex Concil.
Lateran. [illegible], ó aia ni solum esse d essatt. huius
corporis forma, erit quam immortalis erit. Deind
Conc. dicit temerarium admittere disparsonem Dei
in facta aliis d in hoc fundamento totum [illegible]
authoritate. Pr deind ra, ga si aia realis ni ó
independens á ma, et ipsam fratt. d essatt. erit
go independens á mia pp sabsistentiam d [illegible]
[illegible], ó [illegible] [illegible] pp nego aia dependit á mia

atque per nullum ex his assignatis constitu-
i, et alteri independentia in [illegible]
apparet aliud quod sit independens indigens
quod est ipsum hoc hoc. Dr. istam [illegible]
per sequentes titulos:

Utrum creatura sit in-
dependens per suam sub-
sistentiam?

Negat Suar. l. 2 dis. [illegible] creatura essentia
creata subsistentia reddere solidam ter[illegible]
et independentem ab ulteriori [illegible] a [illegible]
[illegible] in [illegible] prodit a [illegible] 2.
a [illegible] hoc illam subsistentiam. Pr. 2°
quod ... [illegible] in suo [illegible] effectu et [illegible]
[illegible] subsistens et [illegible] quod
prius [illegible] constitutam in suo esse effectu et [illegible]
[illegible] subsistens in [illegible] mihi
priori independens a [illegible] [illegible] iam [illegible]
[illegible] quod sit independens ab illo per subsistentia
sed in illo priori caret subsistentia.

Dici potest quod [illegible] subsis-
tentia non reddere independentem a
[illegible] quod nec a [illegible] Pr. [illegible]
formaliter [illegible] subsistentiam et [illegible]:
[illegible] hoc propriam subsistentiam, et [illegible]

ēua fra corporis hin fa consil. Lateor.

subsistentia ergo si subsistentia faceret independentem a subjecto vi-
troij, et non facit a subjecto educij. Pbr 2o quod si
substantia sit independens a subjecto educij, subsistentia
substituta illa poterit dependere a subjecto educij, et
aliter Angelus poterit educi, quia ab illo posset tolli
subsistentia, et sic educi, ergo sol.

Nego ... Suar. ... rationem dependentem.
dentia. Subsistentia opponi directe materiali,
et materia hic pro ... reddere formam independentem,
ergo et subsistentia reddere naturam indepen-
dentem. Pncj maior: nam materia sumpta pro
dependentia a subjecto in habijs directe opponitur extra
... si independentia a subjecto in habijs.

Vtrum actio sit independens
ab omni Creaturam.

Negat Suar. L. & M. ... 2o 4o quia ...
creatio magis independens a subjecto educij quam ...
eductio dependet ab illo; videtur ... dire oppo-
ni; sed ... eductiua ... dependentia ... sed ...
ergo nec ... Creatiua erit independentia ... sed
tum effectiua.

Nego ... eductiuam ... dependentiam
... ...
... ... ergo ... Creatiua

erit formaliter dependentia indistincte, quin traditur etiam
realiter, quae formaliter independentia: Quaeritur, dico
ergo ad creaturam esse identice formaliter dependentiam, quae idem
est, quod realiter, quae independentia formaliter est in ad Deum
ut dicit ratio [illegible] et ad eum, et non tamen
includit rationem [illegible] formaliter independentiam.

Dico ad creaturam dicit etiam [illegible]
realem, quae identice formaliter independentiam
dicit rationem creaturam dicere rationem. Et tamen
non est quod [illegible] creatura [illegible] Anglus [illegible] praedicati ad
[illegible] formaliter independentiam [illegible] ad creaturam, quod
est idem quod, quae formaliter dependentia. Ratio im-
portat non [illegible], nam [illegible] erit ad creaturam
formaliter independentia [illegible] [illegible] fit [illegible]
independens aliter [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
quae est formaliter independentiam [illegible] et ob [illegible] eorum
creaturam independentiam.

Dico ad [illegible] quod [illegible] ad creaturam esse for-
maliter independentiam [illegible] [illegible], quae [illegible]
characteristica, et non est [illegible] extra [illegible] esse
tam independens atque Anglus [illegible], [illegible] haberet
absurdum [illegible] dependentia [illegible] in
modis non [illegible] ob [illegible] creaturam [illegible] [illegible]
[illegible] quod et independentia formaliter in [illegible] realiter [illegible]
[illegible] creatura, et ob [illegible] entitatem, unde [illegible]
tenet

dominare aliam efficit independentem.

Dices: ratio de actione sit in motu, te dicto oppo-
siti, actio reddit formam dependentem fa-
cto, ergo etiam creatio reddet formam independentem. Respon-
deo potentiam dicimus esse oppositas illas actiones, quod actio sit
fieri rei dependentis et creatio sit fieri independen-
tis, tunc sequitur concreto dictum, et in dictum. Ad 2. opposite
in eo esse, quod actio dicat statum, non autem creatio, sed dicat
nomen abstractum, et concretum per usum de praeterito, et
futuro.

Quia ergo forma dependit a subiecto per actionem, creatio
erit forma independentiae. Nego consequentiam, nam
actio non est forma rei dependentis ipse a subiecto, ergo neque creatio
independentiae. Et patet, quia actio solum est forma dependentiae
rei ab suo agente, et forma dependentiae rei a patiente
in sola passione, unde sicut passio non est forma dependentiae ab
agente, ita non est actio forma dependentiae a patiente.
Imo creatio dependet ab agente et independet a patien-
te, ut effectus formaliter dicti, et effectus quo requirunt for-
malitas et effectus, unde quaerunt, quo omnia realiter per
creationem fiet dependens ab agente et per aliquid ali-
ud independens ab subiecto. Si vero obiicis, quia, ut actio
est productiva, quod dependit a passione sit etiam quod passio
dependit a patiente, non vero obiicitur, quia creatio etiam
est creativa sit formaliter dependentia a creante

d. spali ind[e]p[e]ndia à patiente.

Hoc. d. Spat. Eucharistico ind[e]p[e]n-

dere à Sbto, p[er] aiam Crinam? pòt

Creua è spatij ind[e]p[e]ndia. Ad 3 Cõ neg. cum d[ivo] Th[oma]

in Mitha: nam tùa dñi acentia spatij actitu-

a ind[e]p[e]ndere p[er] omm. aliqm et d. q. totum uña

n. q[ua]mittunt creuit ind[e]p[e]ndere p. negoam spatij

sicut alsero in hêt te spati ind[e]p[e]ndet à pariete

ug. p[er] negoam inhærit d. illum. Accunte aliqd

hêt aiam realem ie spati ind[e]p[e]ndentem p. iom

Creuam d[e] debet tenere aiam realem ñ pot. eduuia-

nitas. Quant go Crid. pendent p. aiam determinati

d. ti ñ poent talem d[e]p[e]ndiam omittere qe. Sbo aia rô-

alis. Quant d. in vbi, qd se uniat in Sbto, in ter-

hêt Sbum aliqd vbi. Und. si aia realia ho hà-

bam ñ pot. eduu, te sit ind[e]p[e]nden p[er] oim Credua

à spatiodi manesit indiuisibiles et diuitas, si sit

p. ind[e]p[e]ndes. esset p. se ipsam imme. Et se ùd

isti Sbt p[er]lant in aliqd aiam ñ pot. exiuere Cre-

oim, at ñ iaimautd ñ pot. hêre eduuin Sbt di-

nitas.

Vtrum aia sit ind[e]p[e]nden[s] p[er] gne-

rationem

Negat. Sbo L. aiam realem èe ind[e]p[e]ndentem

à Sbto p[er] negoam d[e]p[e]ndia, id orit èe p[er] summet

entitem, et inde perditam positivam. Pr. quo talis aia
e mortalis, in ar potest, in ista quam suam entitem posi-
tivam et non negoam; quoniam erit independens a cor-
poris in negoam, et quam suam entitem [illegible] pos-
itivam. Psi quod gratiam i [illegible] quam suam infe-
ram essentiam positivam et non quam aliquam negoam; quod
sibi aia realis quam suam essentiam positivam erit
independens. Psi et quod [illegible], et Angelus sunt in-
dependentes quam suae entitatis a [illegible] quod sunt
aia realis. Pr. an. quod Angelus dicitur [illegible]
immortalis, [illegible] dicitur mortalis, et in ista [illegible] pos-
itivum [illegible] nomen negativum quod indepen-
dentia aia [illegible] nomen negativum, tamen
erit ipsa positiva entitas [illegible]. [illegible]

Possibilis ulterius aiam rationem esse incorrupti-
bilem, et dicitur. Pr. quod ista rerum est im-
mortalis, [illegible] essentia aia, i et independens aut quod neque
mutari quod neque [illegible]. Psi quod neque [illegible]
[illegible] separare [illegible], neque negotium [illegible]
suam naturam, neque [illegible] fieri [illegible], neque
[illegible] neque [illegible] neque absentia [illegible]
sentia [illegible] neque aia realis [illegible]. Pr. quod aia i
incapax [illegible] quam neque fieri [illegible].
Pr. an. quod [illegible] neque fieri [illegible]
neque [illegible] gratiam, neque [illegible]
bilis